

УДК 517.576

Тетяна Сало, Олег Скасків

ПРО ВИНЯТКОВІ МНОЖИНІ У ТЕОРЕМАХ ТИПУ ВІМАНА-ВАЛІРОНА

1°. Через $H(\Lambda)$ позначимо клас абсолютно збіжних у всій комплексній площині рядів Діріхле

$$F(z) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n e^{z\lambda_n}, \quad (1)$$

$\Lambda = (\lambda_n)$, $0 = \lambda_0 < \lambda_n \uparrow +\infty$ ($1 \leq n \rightarrow +\infty$). Для $F \in H(\Lambda)$ і $\sigma \in \mathbb{R}$ позначимо $M(\sigma, F) = \sup\{|F(\sigma + iy)| : y \in \mathbb{R}\}$, $\mu(\sigma, F) = \max\{|a_n|e^{\sigma\lambda_n} : n \geq 0\}$ – максимальний член ряду (1), $\nu(\sigma) = \nu(\sigma, F) = \max\{n : |a_n|e^{\sigma\lambda_n} = \mu(\sigma, F)\}$ – центральний індекс ряду (1).

Нехай L – клас додатних неперервних зростаючих до $+\infty$ на $[0, +\infty)$ функцій. Для $\Phi \in L$ позначимо

$$H(\Lambda, \Phi) = \{F \in H(\Lambda) : (\exists K_F > 0)(\ln \mu(\sigma, F) \geq K_F \sigma \Phi(\sigma), \sigma \geq \sigma_0)\}.$$

Для вимірної множини $E \subset [0, +\infty)$ скінченої міри $\text{meas } E < +\infty$ і її h -щільністю назовемо

$$D_h(E) = \overline{\lim}_{R \rightarrow +\infty} h(R) \text{meas}(E \cap [R, +\infty)),$$

де $h \in L$. Для $\varphi \in L$ через L_φ позначимо клас функцій $h \in L$ таких, що

$$\frac{h(\varphi(t))}{t} \ln t \rightarrow 0 \quad (t \rightarrow +\infty).$$

Нехай всюди нижче $\varphi(t)$ функція обернена до функції $\Phi(t) \in L$.

В [1] показано, що для того щоб для кожної цілої функції $F \in H(\Lambda)$ співвідношення

$$F(\sigma + iy) = (1 + o(1))a_{\nu(\sigma)}e^{(\sigma+iy)\lambda_{\nu(\sigma)}} \quad (2)$$

виконувалось при $\sigma \rightarrow +\infty$ зовні деякої множини скінченої міри і рівномірно по $y \in \mathbb{R}$, необхідно і достатньо, щоб

$$\sum_{n=0}^{+\infty} \frac{1}{\lambda_{n+1} - \lambda_n} < +\infty. \quad (3)$$

Подібний результат для цілих функцій заданих лакунарним степеневим рядом раніше доведено у [2]. У статті [3] ці результати доповнюються в класі $H(\Lambda, \Phi)$ твердженням про величину виняткової множини у співвідношенні (2). Власне правильна така теорема.

Теорема А. Нехай $\Phi \in L$ і $h \in L_\varphi$. Якщо $F \in H(\Lambda, \Phi)$ і

$$(\forall b > 0) : \lim_{\sigma \rightarrow +\infty} h(\sigma) \sum_{\lambda_n > b\Phi(\sigma)} \frac{1}{\lambda_{n+1} - \lambda_n} = 0, \quad (4)$$

то співвідношення (2) виконується при $\sigma \rightarrow +\infty$ ($\sigma \in [0, +\infty) \setminus E, D_h(E) = 0$) рівномірно по $y \in \mathbb{R}$.

У випадку $\Phi(x) = x^\alpha$, $0 < \alpha \leq 1$, в [3] показано, що умова (4) є і необхідною для того, щоб співвідношення (2) спрощувалось для кожної функції $F \in H(\Lambda, \Phi)$, при $\sigma \rightarrow +\infty$ ($\sigma \notin E, D_h(E) = 0$).

Мета цього повідомлення – виявити необхідність умови (4) у випадку $\Phi \in L$. Вважатимемо всюди нижче, що ряд (3) є збіжним. Для $\Phi \in L$ введемо клас дещо ширший за $H(\Lambda, \Phi)$, а саме

$$H_1(\Lambda, \Phi) = \{F \in H(\Lambda) : (\exists K_1 > 0)(\exists K_2 > 0)(\ln \mu(\sigma, F) \geq K_1 \sigma \Phi(K_2 \sigma), \sigma \geq \sigma_0)\}.$$

Правильне таке твердження.

Теорема 1. Нехай $\Phi \in L, h \in L_\varphi$ і умова (4) не виконується. Тоді існують функція $F \in H_1(\Lambda, \Phi)$, стала $\beta > 0$ і множина E з $D_h(E) > 0$ такі, що для всіх $\sigma \in E$

$$F(\sigma) > (1 + \beta) \mu(\sigma, F). \quad (5)$$

Доведення. Маємо змогу повторювати міркування з [3] (з доведення теореми 2). Справді, з заперечення умови (4) випливає, що існує послідовність $n_j \uparrow +\infty$ ($j \rightarrow +\infty$) така, що для деяких $b > 0, d > 0$

$$h\left(\varphi\left(\frac{\lambda_n}{b}\right)\right) \sum_{k=n}^{+\infty} \frac{1}{\lambda_{k+1} - \lambda_k} \geq d > 0 \quad (n = n_j, j \geq 1). \quad (6)$$

Вибираючи $\varkappa_n = \sum_{k=1}^{n-2} r_k$ ($n \geq 2$), де $r_1 = \max\{\varphi(\frac{\lambda_2}{b}), \frac{b_1}{\lambda_2 - \lambda_1}\}$, $r_k = \max\{\varphi(\frac{\lambda_{k+1}}{b}) - \varphi(\frac{\lambda_k}{b}), \frac{b_1}{\lambda_{k+1} - \lambda_k}\}$, а також $a_0 = 1, a_n = \exp\{-\sum_{k=1}^n \varkappa_k(\lambda_k - \lambda_{k-1})\}$, одержуємо, що $\varkappa_n = \frac{\ln a_{n-1} - \ln a_n}{\lambda_n - \lambda_{n-1}}$. Враховуючи, що $\varkappa_n \uparrow +\infty$ ($n \rightarrow +\infty$), звідси негайно отримуємо, що для всіх $\sigma \in [\varkappa_n, \varkappa_{n+1}]$ і $n \geq 0$ виконується $\mu(\sigma) \stackrel{\text{def}}{=} \max\{a_k e^{\sigma \lambda_k} : k \geq 0\} = a_n e^{\sigma \lambda_n}$. Зауважимо, що $\varkappa_{n+1} - \varkappa_n = r_{n-1} \geq \frac{b_1}{\lambda_n - \lambda_{n-1}}$. Тому для всіх $\sigma \in [\varkappa_n, \varkappa_n + \frac{b_1}{\lambda_n - \lambda_{n-1}}]$ та $n \geq n_0$ маємо

$$\frac{a_{n-1} e^{\sigma \lambda_{n-1}}}{\mu(\sigma)} = \exp\{(\lambda_n - \lambda_{n-1})(\varkappa_n - \sigma)\} \geq e^{-b_1} = \beta. \quad (7)$$

Нехай тепер F -функція, яка визначена рядом (1) з щойно визначеними коефіцієнтами (a_n) . Оскільки з умови (3) за нерівністю Коши-Буняковського $\sum_{k=m}^{n-1} \frac{1}{\lambda_{k+1} - \lambda_k} \geq \frac{(n-m)^2}{\lambda_n - \lambda_m}$ маємо $n^2 = o(\lambda_n)$ ($n \rightarrow +\infty$), а за побудовою $-\frac{1}{\lambda_n} \ln a_n \rightarrow +\infty$ ($n \rightarrow +\infty$), то, очевидно, що $F \in H(\Lambda)$. Крім того, $\mu(\sigma, F) \equiv \mu(\sigma)$. Тому для всіх $\sigma \in E \stackrel{\text{def}}{=} \bigcup_{n=n_0}^{+\infty} [\varkappa_n, \varkappa_n + \frac{b_1}{\lambda_n - \lambda_{n-1}}]$ з нерівності (7) одержуємо

$F(\sigma) \geq (1 + \beta)\mu(\sigma, F)$. Враховуючи, що при $\sigma \geq \sigma_0$ для $\sigma \in [\kappa_n, \kappa_{n+1})$

$$\ln \mu(2\sigma, F) \geq \int_{\sigma}^{2\sigma} \lambda_{\nu(x)} dx \geq \sigma \lambda_{\nu(\sigma)} = \sigma \lambda_n \geq b\sigma \Phi\left(\frac{\kappa_{n+1}}{2}\right) \geq b\sigma \Phi\left(\frac{\sigma}{2}\right),$$

то $F \in H_1(\Lambda, \Phi)$. Оскільки $\text{meas}(E \cap [\kappa_{n+1}; +\infty)) = b_1 \sum_{k=n}^{+\infty} \frac{1}{\lambda_{k+1} - \lambda_k}$, то за допомогою нерівності (6) при $n = n_j$ одержуємо

$$h(\kappa_{n+1}) \text{meas}(E \cap [\kappa_{n+1}, +\infty)) = h\left(\varphi\left(\frac{\lambda_n}{b}\right)\right) b_1 \sum_{k=n}^{+\infty} \frac{1}{\lambda_{k+1} - \lambda_k} \geq b_1 d$$

і, отже, $D_h(E) \geq b_1 d > 0$. Теорему (1) доведено.

Позначимо тепер $L'_\varphi = L_\varphi \cap \{h \in L : (h(2x) = O(h(x)), x \rightarrow +\infty)\}$.

Правильний такий критерій.

Теорема 2. *Нехай $\Phi \in L, h \in L'_\varphi$. Для того щоб для кожної функції $F \in H_1(\Lambda, \Phi)$ співвідношення (2) виконувалось при $\sigma \rightarrow +\infty (\sigma \in [0, +\infty) \setminus E, D_h(E) = 0)$ і рівномірно по $y \in \mathbb{R}$, необхідно і достатньо, щоб справдіжувалась умова (4).*

Доведення. Необхідність дає теорема 1.

Для доведення достатності зауважимо, що з умови $F \in H_1(\Lambda, \Phi)$ випливає, що $\exists K_2 > 0$ таке, що $F \in H(\Lambda, \Phi_1)$, де $\Phi_1(x) = \Phi(K_2 x)$. Виконання умови (4) разом з умовою $h \in L'_\varphi$ дає правильність такого твердження:

$$(\forall b > 0) : \lim_{\sigma \rightarrow +\infty} h(\sigma) \sum_{\lambda_n > b\Phi_1(\sigma)} \frac{1}{\lambda_{n+1} - \lambda_n} = 0, \quad (8)$$

і стає можливим застосування теореми А, де роль функції $\Phi(x)$ відіграє вищевизначена функція $\Phi_1(x)$. Це завершує доведення теореми.

1. Скасків О.Б. Максимум модуля і максимальний член цілого ряду Діріхле // Доп.АН УРСР. Сер. А. – 1984. – N 11. – С.22-24.
2. Fenton P.C. The minimum modulus of gap power series//Proc.Edinburgh Math.Soc. – 1978. – Vol. 21. – P.49-54.

T. Salo, O. Skaskiv

**ON THE EXCEPTIONAL SETS IN THE THEOREMS
OF WIMAN-VALIRON TYPE**

For entire Dirichlet series $F(z) = \sum_{n=0}^{+\infty} a_n e^{z\lambda_n}$, $0 \leq \lambda_n \uparrow +\infty$ ($n \rightarrow +\infty$) necessary and sufficient conditions are established in order that

$$\sup\{|F(\sigma + i\tau)| : \tau \in \mathbb{R}\} = (1 + o(1)) \max\{|a_n| e^{\sigma \lambda_n} : n \geq 0\}$$

would be valid as $\sigma \rightarrow +\infty$ outside some set E with $DE = \overline{\lim}_{\sigma \rightarrow +\infty} h(\sigma) \text{meas}(E \cap [\sigma, +\infty)) = 0$, where $h(\sigma)$ is nonnegative continuous increasing to $+\infty$ function on $[0, +\infty)$.